

תענית אסתר, מחצית השקל ומצוות פורים. ערכה נחשתן מרים

המצגת בנויה על "פניני הלכה" / הרב מלמד.
הלכות פורים: פרקים יד, טו, טז

לְהַשְׁמִיד
 לְהַרְג וּלְאַבֵּד
 אֶת כָּל
 הַיְהוּדִים,
 מִנֶּעַר וְעַד זָקֵן
 טַף וְנָשִׁים
 בַּיּוֹם אֶחָד,
 בַּשְּׁלוֹשָׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
 שְׁנַיִם עָשָׂר
 הוּא חֹדֶשׁ
 אֲדָר, וּשְׁלָלָם
 לְבוֹז” (אסתר ג, יג).

שמחת הפורים מבטאת קדושה נצחית של עם ישראל וגם אם ישראל חוטאים עדין נקראים בניו של הקב"ה. הקב"ה מנהיג את העולם ומסבב את האירועים לטובתם של ישראל כדי להצילם ולגואלם. בתקופת מרדכי ואסתר העם היה שרוי במצוקה קשה. בית המקדש הראשון נחרב וישראל גלו מארצם. הצהרת כורש הוכרזה והותר ליהודים לחזור לארצם, אולם רק מעטים עלו. האימפריה הפרסית שלטה ויהודים רבים היו פזורים בארצותיה. יהודים רבים ניסו להשתלב בין הגויים ונהגו כמותם. חלקם הגדול השתחוה לצלם. בעיר הבירה, שושן, יהודים השתתפו בסעודת המלך אחשוורוש וראו בעיניהם את השימוש שנעשה בכלי המקדש שנלקחו עם החורבן. החזון שלמענו עם ישראל נבחר נעלם והתקווה לשוב לארץ ישראל ולהקימה מחדש נראה רחוק ביותר.

בשמיים התעורר קטרוג על ישראל, ועל כפיות הטובה מצידם כלפי הקב"ה, שבחרם מכל האומות, נתן להם את התורה והשרה שכינה בתוכם והם עזבו את דרך התורה. כנגד זה קם המן הרשע, מזרע עמלק, והוביל את האימפריה הפרסית לגזירה נוראה שלא היתה כמותה בעולם – “לְהַשְׁמִיד לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים, מִנֶּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד, בַּשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז” (אסתר ג, יג).

היו כאלה בעם ישראל שטענו, שהגזירה באה בגלל מרדכי שלא הסכים לכרוע ולהשתחוות להמן הרשע, ובכך עורר את חמתו כנגד כל היהודים (אסתר ג, ב-ו).

הקב"ה הקדים תרופה למכה בלקיחת אסתר לאחשוורוש, וכך יכלו מרדכי ואסתר להפר את עצת המן. שונאי ישראל לא יכלו לבצע את גזירת המן והכל התהפך מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב. המן ובניו נתלו ואילו מרדכי מזרע היהודים עלה לגדולה. בעקבות הנס הגדול התעוררו היהודים לפעולה ועלו לארץ ישראל ובנו את בית המקדש השני.

ארץ ישראל בתקופת חזרת שיבת ציון

האימפריה הפרסית

זמן התענית:

מנהג כל ישראל, עוד מתקופת הגאונים, להתענות בי"ג באדר,

טעם התענית:

א. זכר לתעניות שהתענתה אסתר לפני שנכנסה אל המלך לביטול גזירת המן.

ב. זכר לתענית שהתענו ישראל בי"ג באדר באותה שנה.

גזירת המן היתה הייתה להשמיד את כל היהודים בי"ג לחודש אדר. בעקבות נס פורים נשלחה אגרת נוספת מאחשוורוש, המתירה ליהודים לעמוד על נפשם ביום י"ג באדר ולהרוג בשונאיהם. הגזירה הראשונה עדיין לא התבטלה, שהרי כל מה שנכתב ונחתם בטבעת המלך אינו מתבטל ולשונאי ישראל עדין הותר ההרג ביהודים.

ביום י"ג לחודש אדר הותר על ידי המלכות לשונאי ישראל להשמיד להרוג ולאבד בישראל, ולעומתם הותר לישראל לעמוד על נפשם ולהרוג בשונאיהם. הסכנה עדיין לא חלפה ועדיין היו צריכים רחמי שמיים כדי להתגבר על שונאיהם. לכן ביום זה התעוררו לתשובה וקבעו תענית כנהוג בישראל שבימי צרה מתעוררים לעשיית תשובה והתענית היא מזככת את חומריותו של האדם ומחזירה את רוחניותו למקומה הטבעי והמרכזי.

לכן ישראל מתענים כל שנה בי"ג באדר, זכר לאותה תענית. בכל דור יש לנו שונאים ועדיין זקוקים אנו לאותה תענית כל שנה

דיני התענית: נחשבת לתענית קלה כי

נקבעה על פי מנהגם של ישראל.

אין הבדל בינה לבין הצומות שנקבעו ע"י

חכמים, אך יש עניינים שמקלים בהם.

מכיוון שהיא מנהג.

הפטורים מן התענית:

יולדת בשנתיים הראשונות.

חתן וכלה בשבעת ימי המשתה ובעלי

הברית.

כואבי עיניים שמצטערים הרבה לא יתענו,

לעניין רחצה בחמים ונגינה

וכאשר י"ג באדר חל בשבת, מקדימים את

התענית ליום חמישי.

לחץ על הקישורית- העשרה

[תענית אסתר רן רשף סרטון](#)

חיפה

05:00

17:52

ירושלים

04:59

17:52

צום

צפת

04:58

17:50

תל אביב

05:01

17:53

באר שבע

05:01

17:54

4:59 כנסת הצום

דימונה

04:59

17:53

בני ברק

05:01

17:53

שימוש בכספי מעשר שני למחצית

השקל:

אין לתת צדקה זו מכספי מעשר כספים, שאין אדם רשאי לקיים מצוות ומנהגים שהוא חייב בהם מכספי מעשר כספים.

מי שנהג לתת 'זכר-למחצית-השקל' כמנהג המחמיר, ועתה הוא דחוק וקשה לו לקיים את מנהגו בלא להיעזר בכספי מעשר כספים, רשאי לתת משלו 'זכר-למחצית-השקל' כדעה המקילה, היינו חצי שקל עבור הגברים שמעל גיל עשרים, ואת השאר ישלים מכספי מעשר כספים

טעם הנתונה: נוהגים לתת צדקה בחודש אדר 'זכר-למחצית-השקל' שהיו נותנים באדר לצורך קרבנות הציבור.

זמן נתונה: הטוב ביותר לתת לפני תפילת מנחה של תענית אסתר, כדי שהצדקה תצטרף לתענית לכפר.

כמה נותנים?

מקומות שנהגו לתת מחצית מהמטבע המקובל באותו מקום.

אחרים נהגו לתת **שלושה חצאים מהמטבע**, כנגד שלוש פעמים שנאמר 'תרומה' בפרשת שקלים. לפי מנהג זה יש לתת שלושה חצאי שקלים.

ויש נוהגים לתת **שווי של מחצית השקל האמיתי** שווי כסף טהור במשקל של קרוב ל-10 גרם (למדויקים כ-7.3 גרם). הכל נכון וניתן להוסיף.

על מי חל?

יש אומרים דעה שכל גבר מגיל עשרים ומעלה.

יש אומרים שגם נערים מגיל שלוש עשרה חייבים.

ויש אומרים שנכון לתת זכר למחצית השקל גם עבור קטנים.

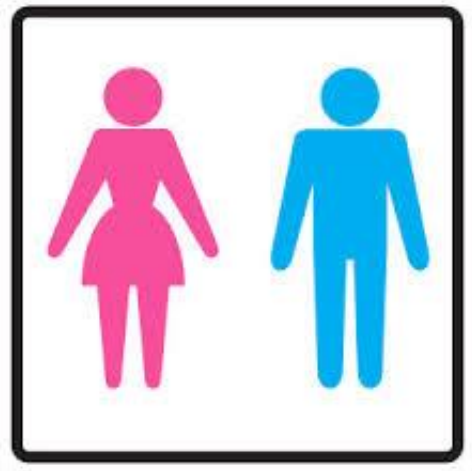
יש אומרים שגם נשים יתנו, וכך נוהגים כיום, לתת לפחות חצי שקל עבור כל אחד מבני הבית, ואפילו עבור עובר שבמעיי אמו.

לחץ על הקישור-העשרה.

[מחצית השקל סרטון](#)

מצוות קריאת מגילה ופרסום הנס.

א. החייבים במצווה : הכל חייבים **בקריאתה** גברים, נשים וגרים, או **בשמיעתה** בתנאי שישמע ממי שחייב במצווה. (קטן אינו מוציא)

ב. עיקר עניינה של מצוות קריאת המגילה לפרסם את הנס- להודיע, שה' מנהיג עולם ומשגיח עליו, ומכוון הכל לטובה, ואפילו הצרות הנוראות ביותר מתהפכות לבסוף לטובה. על ידי כך תתחזק האמונה בלבבות, ונפעל יותר לגילוי שמו יתברך ולתיקון העולם.

חשיבות פרסום הנס בא לידי ביטוי

כהנים בבית המקדש דחו את הקרבת קרבן תמיד של שחר, כדי לשמוע את מקרא המגילה יחד עם הציבור.

תלמידי חכמים שעוסקים בתורה מפסיקים את לימודם, כדי ללכת לבית הכנסת ולשמוע את המגילה יחד עם הציבור ברוב עם.

בית כנסת שרגילים לקיים בו בכל יום כמה מניינים, בפורים צריכים להשתדל שיתאספו כולם יחד לקריאת המגילה ברוב עם.

אין חובה לאדם שמתפלל בבית כנסת קטן, לשמוע מקרא מגילה בבית כנסת גדול, ובתנאי שישמע את קריאת המגילה במניין.

האם אשה יכולה להוציא אחרים?

מחלוקת ראשונים:

רש"י ורמב"ם: נשים חייבות במקרא מגילה כגברים. לכן יכולה לקרוא לבני ביתה.

בעל הלכות גדולות ורבנו חננאל: חיובם שונה.

גברים חייבים במקרא מגילה, ואילו נשים חייבות בשמיעת מגילה בלבד. אינה מוציאה את בעלה בקריאתה.

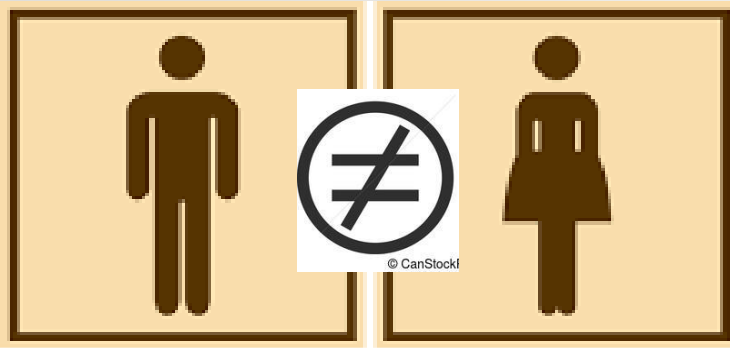
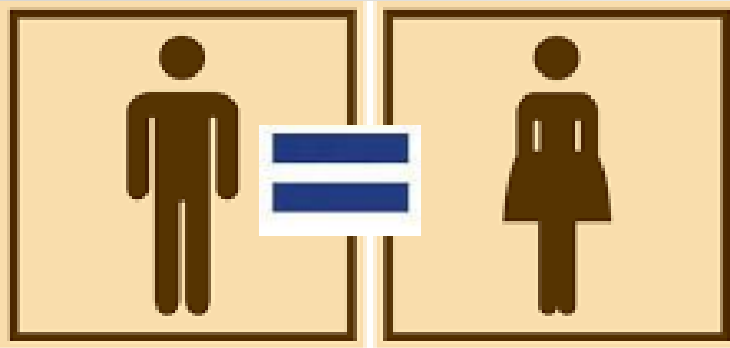
טעם ההבדל:

נשים צריכות לשמוע מגילה **רק כדי לפרסם את הנס**, ולכן חיובן בשמיעת המגילה בלבד ולא בקריאה.

ואילו גברים מצווים גם **בפרסום הנס וגם בזכירת עמלק כדי להתעורר למחייתו**, ולכן הגברים מצווים גם בקריאת המגילה.

הוראת האחרונים בגלל המחלוקת:

אשה לא מוציאה איש ידי קריאת המגילה. בשעת הדחק מוציאה בתנאי שאין אפשרות שיקרא או אם אין מי שיקרא לו. סומכים על הדעה הסוברת שאישה יכולה להוציא איש.

האם אישה יכולה להוציא נשים אחרות בקריאתה? והאם נשים מברכות לפני ואחרי הקריאה?

עדיף שנשים תשמענה מגבר, כדי שיצאו לפי כל הדעות. המובחר ביותר לשמוע בבית הכנסת כדי לקיים ברוב עם הדרת מלך. פרסום הנס גדול יותר.

גבר קורא לנשים את המגילה - הקורא מברך עבור כולן, ואם הן עשר, יברך בסוף 'הרב את ריבנו'. ויש נוהגים שאשה אחת תברך עבור כולן. ושני המנהגים כשרים.

דעה ראשונה: אשה יכולה להוציא נשים אחרות ידי חובתן.

דעה שנייה: אשה אינה יכולה להוציא נשים רבות, מפני שדין קריאת המגילה לנשים רבות כדין קריאת התורה, וכשם שאשה אינה קוראת בתורה כך לא תקרא לנשים רבות מגילה.

ברכות לפני הקריאה:

יש אומרים, שכאשר הקריאה נעשית עבור נשים אין מברכים עליה.

רוב הפוסקים: אשה יכולה להוציא נשים אחרות בקריאת המגילה, ותברך בתחילה כנוסח הגברים. אם ישנם עשר נשים הקוראת את המגילה תברך גם ברכה אחרי קריאת המגילה. ברכת 'הרב את ריבנו'.

הברכות וסדר הקריאה:

ברכות לפני הקריאה בלילה:

א. על מקרא מגילה. ב. שעשה ניסים לאבותינו. ג. שהחיינו.

הברכות הכנה למצווה, שעל ידי הברכות כולם מכוונים את ליבם לקיים את המצווה ולהבין את עניינה, שהוא לזכור ולפרסם את הנס.

קרא בלא ברכה, יצא ידי חובתו, ובלבד שיכוון בדעתו לקיים את המצווה.

ברכות ביום הקריאה:

המחלוקת לגבי ברכת "שהחיינו".

הספרדים אין מברכים "שהחיינו" ביום, מפני שברכת 'שהחיינו' שמברכים בלילה מועילה לכל היום.

האשכנזים, צריך לחזור ולברך 'שהחיינו' לפני הקריאה של היום, מפני שקריאת היום היא מצווה בפני עצמה, ויותר מזה, היא הקריאה החשובה.

בברכת 'שהחיינו' מכוונים לצאת ידי חובת כל מצוות פורים - משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודה. הספרדים מכוונים לכך בלילה, ואשכנזים ביום.

בסיום הקריאה ולאחר גלילת המגילה מברכים 'הרב את ריבנו', שהיא ברכת שבח והודאה ויש לברך אותה רק כאשר יש מנין...

לפני הקריאה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא
מגלה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

אחר הקריאה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
הרב את ריבנו, והדן את דיננו,
והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול
לכל אויבי נפשנו, והנפרע לנו
מצרינו. ברוך אתה יי, הנפרע לעמו
ישׂראל מפל צריהם, האל המושיע.

מצוות השמחה והחסד.

השמחה והחסד:

מצוות הפורים: "לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה וּמְשָׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים" (אסתר ט, כב).

מצוות השמחה בפורים היא מיוחדת ובאה לידי ביטוי גם בצדדים הגשמיים שבחיים, וזאת משום שהגזירה היתה על הרוח והגוף, כך השמחה על ההצלה צריכה להיות ברוח ובגוף.

המצווה שמבטאת את הצד הרוחני היא קריאת המגילה.

המצוות שמבטאת את הצד הגשמי סעודת פורים ויש לערוך סעודה מכובדת עם הרבה שמחה ודגש על שתיית יין עד מצב של איבוד הדעת במידת מה, ואפילו במצב של איבוד הדעת נשארים קשורים ודבוקים בה' יתברך.

השמחה היא להרבות באהבה ואחדות בין ישראל ולכן נצטוונו לשלוח מנות איש לרעהו.

לא די להרבות אהבה בין החברים.

אלא יש לדאוג לעניים שאין להם יכולת לשמוח, ולכן נצטוונו לתת מתנות לאביונים, כדי שאף הם ישתתפו בשמחת הפורים. ומי שדואג לשמח את העניים והמסכנים, יש ערך לחייו והוא יכול לשמוח באמת ובצדק

שמחה!

עיקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה
כי על ידי השמחה יוכל להנהיג את המוח
כרצונו ולישב דעתו ולחשוב.

רבי נחמן מברסלב

רוחני

מקרא מגילה

משלוח מנות

מתנות לאביונים

משתה ושמחה

גשמי

מתנות לאביונים

מצווה על כל אדם לתת שתי מתנות לאביונים, מתנה אחת לכל אביון ומשובח להרבות..

מה נותנים?

כסף או מאכל (לא בגדים ולא ספרים מכיוון שהמתנה היא דבר שאפשר ליהנות ממנו בסעודת פורים). העני יכול לעשות בכסף מה שירצה.

שיעור המתנה:

כמות כסף, שבו יוכל לקנות מאכלים פשוטים שמשביעים.(מנה פלאפל או כריך)

שימוש בכספי מעשר למתנות עניים:

אסור לתת כספי מעשר כמתנה לאביון, מפני שאין אדם רשאי לקיים את חובתו בכסף, שהוא חייב לתת לצדקה. יכול לתת שקל משלו לכל מתנה ולהוסיף עליה מכספי מעשר.

הגדרת אביון:

עני שאין לו כסף לצרכים הכרחיים לבני ביתו. והכל יחסי לזמן ולמקום. היו זמנים שבהם מי שהיה לו לחם לאכול ושני בגדים ללבוש כבר לא נחשב עני, וכיום גם מי שיש לו ארבעה בגדים ללבוש ולחם וגבינה לאכול עדיין נחשב לעני.

למי נותנים?

לעניים וגם לילדים עניים ובתנאי שיודעים לשמור על הכסף. אפשר לתת שתי מתנות לזוג עניים.

אפשר לתת שתי מתנות לאלמנה ובנה הקטן הסמוך על שולחנה, אין לתת לאותו עני שתי מתנות.

אפשר לתת לגבאי צדקה הגון והוא יכול לתת בשמו של הנותן .

" כל אדם,
אפילו עני שבישראל
המקבל צדקה,
חייב ליתן
מתנות
לאביונים."
(קצ"ע, קמ"ב, ג')

החייבים במצווה:

כל אדם חייב לשלוח לרעהו **שתי מנות בפורים**, כדי להרבות אהבה ביניהם.

מה שולחים?

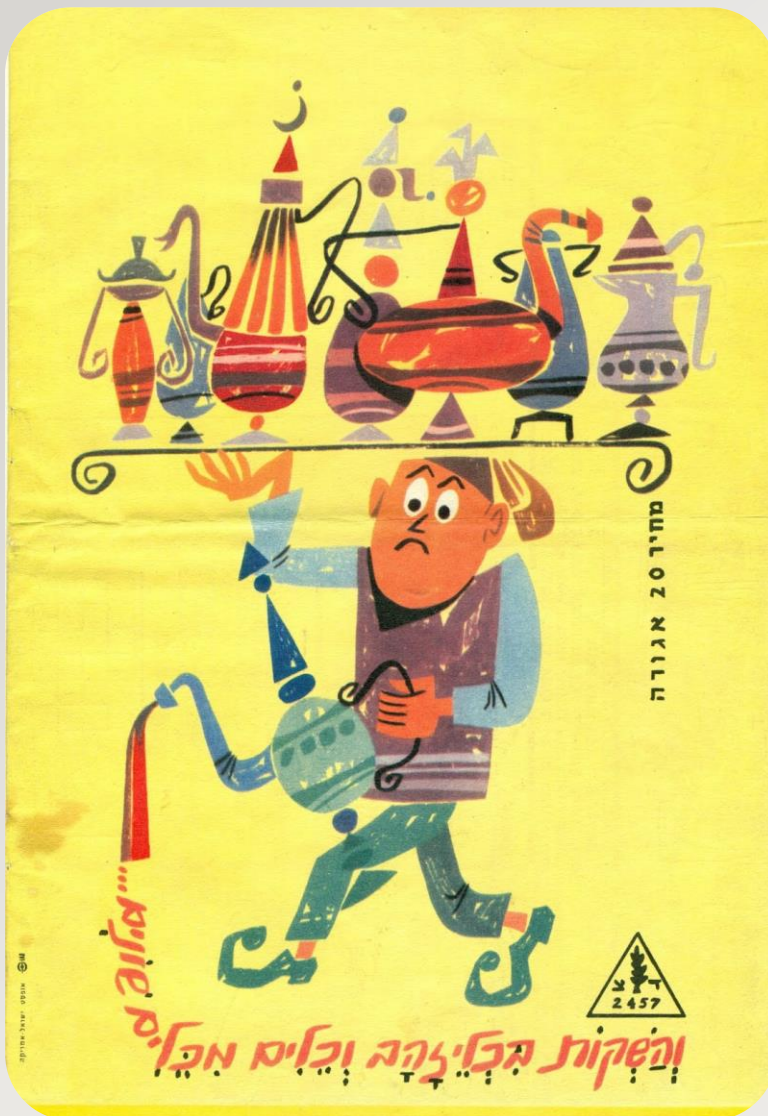
דברי מאכל, כדי להרבות בשמחת הפורים.

הטעם הראשון: כאשר אדם אוכל מאכלים טובים וטעימים משל חבירו, האהבה ביניהם מתחזקת.

טעם שני: ישנם אנשים שאינם עניים ממש, ויש ביכולתם לקנות צרכי סעודה בסיסיים, אבל אינם יכולים לקנות מאכלים טובים לסעודה נאה, ועל ידי משלוחי המנות אפשר לתת להם בדרך של כבוד מאכלים טובים לסעודת פורים.

מדוע שתי מנות?

כדי להביע בהן את האהבה, כי במנה אחת אפשר להועיל לחבר, שלא יישאר רעב, אבל כאשר שולחים לחבר שתי מנות, רוצים שהוא גם ייהנה בגיוון המאכלים. וכל המרבה במשלוח מנות, כדי להרבות באהבה ואחוה ושלוש ורעות בינו לרעיו, הרי זה משובח.

באיזה מנות מקיימים המצווה?

1. המנות צריכות להיות שונות: לחם ובשר, או דג וביצים, או עוגות ותפוחים.
 2. אותו מאכל בטעם שונה נחשב לשתי מנות שונות. שני מינים של עוגה, ובתנאי שיהיו שונים בטעמים ומראים.
 3. אדם יכול להוסיף עוד מתנות, כדי להרבות באהבה ואחוה.
 4. לשלוח רק אוכל שהוא מוכן לאכילה.
 5. אפשר לשלוח קופסאות שימורים.
 6. בקבוקי משקה מחלוקת, יש אומרים אפשר לתת שני משקאות וזה נחשב לשתי מנות ויש חולקים. הרוצה לצאת ידי כולם ישלח לפחות משלוח אחד שיהיו בו שתי מנות של מאכלים.
 7. כל מנה צריכה להיות כשיעור שאפשר להגיש לפני אורח בדרך כבוד. ויש אומרים, שכל מנה צריכה להיות בנפח של כשלוש ביצים. (שיעור כביצה הוא 57.6 סמ"ק)
- ויש מוסיפים עוד, שהמנות צריכות להיות חשובות לפי ערך השולח והמקבל, שאם הם עשירים, המנות צריכות להיות חשובות ומשמחות לפי ערכם. אבל אם אין המנות נחשבות בעיניהם, לא יצאו בהן ידי חובה. ולכתחילה ראוי להקפיד שאכן בכל מנה יהיה כשיעור שלוש ביצים לפחות, ושהן יהיו חשובות ומכובדות בעיני השולח ובעיני המקבל.

החייבים במשלוח מנות ובמתנות לאביונים:

חובת הגדולים:

כל יהודי חייב במשלוח מנות ומתנות לאביונים. לגבי נשים למרות שזו מצוות עשה שהזמן גרמא היא חייבות. נשים אף הן היו בנס פורים וכן ע"י אישה התבטלה גזירת ההשמדה. גם אשה נשואה, חייבת במצווה. לכן זוג נשוי חייב לשלוח שני משלוחי מנות, אחד מהאיש ואחד מהאשה. ובכל משלוח צריכות להיות שתי מנות.

מתנות לאביונים זוג נשוי צריך לתת כשיעור ארבע מתנות, שתי מתנות מהאיש, ושתי מתנות מהאשה. בעלה יכול לתת בעבורה.

אפשר לתת ארבע המתנות לשני עניים, היא והיא יתנו לכל עני.

המנהג כיום לתת את המתנות על ידי גבאי צדקה, והוא מקבל כסף כשיעור ארבע מתנות, ומחלקם בשמם לשני עניים.

חובת הקטנים

ילדים שהגיעו למצוות, חייבים במצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים. (כגדולים החייבים במצוות)

גם ילדים שהגיעו לגיל חינוך, ראוי לחנך למצווה, ויש שמחנכים אותם על ידי ששולחים אותם להביא את משלוחי המנות, ויש שאף נותנים להם מנות משלהם כדי שיתנום לחבריהם.

ובמתנות לאביונים, יש שנוהגים לתת להם כסף כדי שיתנום לעניים, ויש שנותנים בעצמם את הכסף עבור הילדים, ובזה שמספרים להם על כך מחנכים אותם למצוות.

חובת העני:

עני המתפרנס מהצדקה, חייב במשלוח מנות ומתנות לאביונים. ואם אין לו מאכלים אלא כדי סעודתו בלבד, יחליף עם חברו

זמן נתינת המתנות והמנות ושליחות בקיומם.

שליחת המתנות איש לרעהו ונתינת המתנות לאביונים צריכה להתקיים ביום הפורים, שנאמר (אסתר ט, כב): "לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמְשָׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים". ואם נתנם בליל פורים לא יצא ידי חובתו.

אדם שאינו מוצא אביון ביום פורים. יניח כסף המתנות עד שימצא אביונים.

אפשר לתת לפני פורים לגבאי צדקה שידאג לכך ויחלק זאת בפורים.

משלוח מנות שייך דווקא ליום הפורים, שאז המצווה להרבות באהבה ושמחה בין רעים. אדם שאין לו למי לתת אם עבר הפורים לא יכול לקיים המצוה. או שיתן לחברו שיתן למישהו שמכיר. יום המשלוח ביי"ד באדר. בערים מוקפות חומה בט"ו באדר.

שבת - אדר		פברואר 2021					
ש	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כד	6	5	4	3	2	1	
א	13	12	11	10	9	8	7
ב	20	19	18	17	16	15	14
ג	27	26	25	24	23	22	21
ד							
ה							
ו							
ז							28

פתיחת מחסור ב פורים
תענית אסתר
הפנינג פורים
שושן פורים

מצוות השמחה בפורים מיוחדת יותר משמחת הימים הטובים לגביהם נאמר: "וְשִׂמְחָתָּ בַּחֲגֻדֵי" ובפועל רוב האנשים שמחים בשתיית יין, יש מצווה לשתות יין, אבל אין מצווה להרבות בשתייה. בפורים יש מצווה מפורשת להרבות בשתייה. ובנוסף ימי הפורים כל עניינם "יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה".

אמרו חכמים "מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" (חייב אדם להשתכר בפורים עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי).

כמה באמת צריך לשתות? שתי דעות עיקריות

א. כוונת הדברים כפשוטם, אדם צריך להשתכר כל כך עד שלא ידע להבחין בין "ארור המן לברוך מרדכי". אם יודע ששיכרות עשויה להביאו לעשיית דברים אסורים או מכוערים, צריך להימנע מלהגיע לשיכרות, ישתה עד שירדם ואז לא ידע להבחין בין "ארור המן לברוך מרדכי".

ב. יש אומרים, שהמצווה היא לשתות יותר מהרגיל, עד שיהיה שתוי, אבל אין להגיע למדרגת שיכור שעלול להתנהג באופן שאינו מכובד. כל אדם צריך לבחור בעצמו את הדרך שבה יוכל יותר לשתות ולשמוח לשם שמים.

**"מיחייב
איניש
לבסומי
בפוריא
עד דלא
ידע
בין ארור
המן
לברוך
מרדכי"**

זמן הסעודה.

המנהג הרווח לקיים את הסעודה אחר הצהריים (אחר מנחה), כי קודם עסוקים בנתינת מנות ומתנות. יש להתפלל ורק אח"כ לסעוד. כי יש חשש שאם נסעד נגיע לשיכרות ולא נוכל להתפלל מנחה.

ויש מתחילים את הסעודה סמוך לשקיעת החמה, ואת רוב הסעודה מקיימים בלילה, למרות שנכנסים ללילה והכל הולך אחר הזמן שבו התחילו לסעוד. לגבי ברכת המזון יאכלו לומר 'על הנסים' בברכת המזון גם אם סיימו מאוחר.

טוב יותר להתחיל סעודה מוקדם גם אם תמשך עד הלילה..

ויש המעדיפים לעשות סעודה בבוקר שעד תפילת מנחה כבר יתפכחו משתייתם.

טוב לעסוק מעט בתורה לפני שיתחיל בסעודה, וכמו שנאמר (אסתר ח, טז): "לְיְהוּדִים הִיְתָה אֹרְחָה וְשִׁמְחָה", ודרשו חכמים: אורה היא תורה, ומתוך לימוד התורה אפשר להגיע לשמחה השלימה (רמ"א תרצה, ב).

לחץ על הקישור-העשרה.

[מצוות פורים הן רשף סרטון](#)

משחק הלכות פורים